

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **R.**, so sídlom N., zastúpený JUDr. S. P., advokátom v N., proti žalovanému : **S.**, so sídlom v B.,
o vydanie nehnuteľných vecí, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17 C 107/2007,
o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. mája 2013 sp. zn. 8 Co 145/2013, 8 Co 146/2013

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra uznesením (v poradí druhým) z 28. júla 2011 č. k. 17 C 107/2007-239 zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 2 283,28 € na účet právneho zástupcu žalobcu do 7 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že v konaní ustanovil znalca za účelom určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, pričom zo znaleckého úkonu vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom sporu je 355 140 € v prepočte 10 698 947 Sk.

Právny zástupca žalovaného si písomne vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 75 054 Sk, a to za dva úkony vykonané v roku 2007, pričom hodnotu jedného úkonu vyčíslil na sumu 36 650 Sk podľa hodnoty predmetu sporu, pričom vychádzal z prílohy zákona o dani z nehnuteľnosti 11 936 982 Sk (21,20 Sk/m² v obci Z., rozsah predmetu konania bol 563065 m²), k tomu režijný paušál 2 x 1 424 Sk a cestovné náhrady vo výške 330 Sk, teda spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 75 054 Sk.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania (podľa názoru dovolacieho súdu to má byť žalovaný) vo výške 2 283,28 € (68 786 Sk), ktoré pozostávajú z náhrady trov právneho

zastúpenia v roku 2007 za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2007 v sume 68 100 Sk, pričom základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby je z hodnoty sporu vo výške 34 050 Sk, k tomu 2 x režijný paušál vo výške 178 Sk, teda 356 Sk a cestovné náhrady vo výške 330 Sk za 170 prejdených km na trase B. pri spotrebe 5,3 l/100 km. Trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 68 786 Sk, v prepočte 2 283,28 €.

Okresný súd Nitra opravným uznesením z 26. marca 2012 č. k. 17 C 107/2007-260 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 17 C 107/2007-239 zo dňa 28. júla 2011, ktorý má správne znieť : „Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 2 283,28 € na účet právneho zástupcu žalovaného do 7 dní od právoplatnosti tohto uznesenia“.

V odôvodnení uviedol, že pri vyhotovení výrokovej časti predmetného uznesenia došlo v dôsledku zrejmej nesprávnosti k chybe, súd ex offio aj bez návrhu vykonal opravu výrokovej časti vyššie uvedeného uznesenia tak, ako je to uvedené vo výroku tohto opravného uznesenia. V ostatných častiach zostáva vyššie uvedené uznesenie nezmenené.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcu uznesením z 29. mája 2013 č. k. 8 Co 145/2013-304, 8 Co 146/2013 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1 435,60 € JUDr. J. M., advokátovi v B., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci je nesporné, že žalobca v danej veci podal návrh dňa 12.4.2007, ktorý návrh následne svojím podaním z 11.10.2007 doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.10.2007 vzal späť. Žalobca teda zaviniť, že v dôsledku späťvzatia návrhu sa konanie vo veci muselo zastaviť a preto je v zásade povinný nahradiť žalovanému trovy tohto konania. Žalovaný si uplatnil náhradu trov konania za dva úkony, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a účasť na pojednávaní dňa 15.10.2007. Súd prvého stupňa v tomto rozsahu žalovanému náhradu trov konania aj priznal a to v celkovej výške 2 283,28 €.

Odvolačný súd viazaný právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným v II. časti nálezu podľa § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde uviedol, že pokiaľ si súd prvého stupňa ustálil tarifnú hodnotu veci tak, že pomocou znalca určil všeobecnú hodnotu vydať sa majúcich nehnuteľností a na tomto základe vychádzal z hodnoty sporu vo výške 335 140 €

(10 698 947 Sk) postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. Súd prvého stupňa základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty sporu 355 140 €, t. j. 10 698 947 Sk určil sumou 34 050 Sk vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení do 31.12.2008. Žalovanému prislúcha náhrada trov konania za jeden úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia v plnej výške, t. j. v sume 34 050 Sk, t. j. 1 130,25 €. Pokiaľ sa týka ďalších úkonov právnej služby uplatneného žalovaným, a to účasti ne pojednávani dňa 15.10.2007, ktorý úkon žalobca spochybnil, uviedol, že za situácie, že žalobca žalovaného na späťvzatie návrhu neupozornil a upozornil ho iba na to, že požiadal o odročenie pojednávania, nie je možné posudzovať účasť právneho zástupcu žalovaného na pojednávani dňa 15.10.2007 za neúčelne vynaložené trovy. Keďže však k otvoreniu pojednávania dňa 15.10.2007 nedošlo (viď zápisnica z pojednávania na č. l. 103) a právny zástupca bol oboznámený iba so späťvzatím návrhu zo strany žalobcu, ku ktorému späťvzatiu sa vyjadril, mal odvolací súd za to, že tento úkon právnej služby je potrebné posudzovať podľa § 14 ods. 5 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odmena vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby : zastupovanie alebo obhajoba na pojednávani, pri ktorom sa iba vyhlasovalo rozhodnutie alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávani, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci) a žalovanému priznať za tento úkon právnej služby odmenu vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. 8 512,50 Sk (282,50 €). S poukazom na vyššie uvedené potom prislúcha žalovanému i náhrada za cestové, tak ako bola súdom prvého stupňa priznaná vo výške 330 Sk (11 €) podľa § 15 písm.a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a 2 x režijný paušál 178 Sk x 2 = 356 Sk (t. j. 11,80 €) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Celkove potom prináleží žalovanému za jeden úkon právnej služby v plnej výške 34 050 Sk, za jeden úkon právnej služby 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 8 512,50 Sk z titulu cestovného 330 Sk a 2 x režijný paušál 178 x 2 teda 43 248,50 Sk, t. j. 1 435,60 €.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca v súlade s § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a žiadal, aby najvyšší súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že predmetné uznesenie odvolacieho súdu nie je správne, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p.). Žalovaný S. je právnická osoba, ktorá zamestnáva vysoký počet erudovaných právnikov, a teda pre konanie SPF ako účastníka pred súdom nemusí byť tento zastúpený advokátom z dôvodu, že sám disponuje zamestnancami s právnym vzdelaním, ktorí sú dostatočne kvalifikovaní

na to, aby zastúpili svojho zamestnávateľa v konaní pred súdom. Trovy boli zo strany žalovaného vynaložené neúčelne, pričom súd by mal na účelnosť vynaložených trov pri rozhodovaní v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. prihliadať.

Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť, lebo nie sú dané dôvody dovolania a neexistujú žiadne vady konania, pre ktoré by bolo potrebné uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný a zistil, že tomu tak nie je.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1 435,60 € JUDr. J. M., advokátovi v B., do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o náhrade trov konania je v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné. Jeho prípustnosť by mohla založiť iba procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď R 117/1999).

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až g/ netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobca svoje dovolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k inej vade konania (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Žalobca v dovolaní tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia žalobcu boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobcom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodíť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako smerujúce

proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal. Dovolací súd mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová